

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/152/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111225607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Cisárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1111225607.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: B. H. H., trvale bytom C. XX, R., zastúpený advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., Nezábudkova 22, Bratislava, proti odporcovi: D. F. D. E..A..O., so sídlom G. X, R., zastúpený Advokátskou kanceláriou SP & R s.r.o., so sídlom Maróthyho 6, Bratislava, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C 127/2011-40 zo dňa 24.02.2012 v časti týkajúcej sa trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 154,58 eura na účet spoločnosti SP & R s.r.o., vedený v Tatra banke, a.s., číslo účtu: 2625179839/1100, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením konanie vo veci určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 187,21 euro titulom náhrady trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podaním zo dňa 27.01.2012, ktoré bolo súdu doručené toho istého dňa, vzal navrhovateľ podaný návrh späť, pričom v danom prípade nebol potrebný súhlas odporcu, pretože k späťvzatiu návrhu došlo pred začatím pojednávania.

V rámci odôvodnenia výroku o trovách konania súd prvého stupňa uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 odsek 1 písm. c/ O. s. p. a o vrátení súdneho poplatku podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Odporcovi vznikli trovy právnym zastúpením odporcu, na ktorých náhradu súd zaviazal navrhovateľa, ktorý späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Súd priznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 14 ods. 1 písm. a/,b/ a ods. 2 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za 3 úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobnému návrhu zo dňa 02.11.2011, oba po 57,- euro, ďalšia porada s klientom po 19,56 euro), 3 x režijný paušál (2 x po 7,41 eura, 1 x 7,63 eura), 20% DPH v sume 31,19 eura, spolu celkom 187,21 eura.

Proti výroku uznesenia, ktorým súd rozhodol o trovách konania, podal riadne a včas odvolanie navrhovateľ, v ktorom namietal priznanie trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby spočívajúci v ďalšej porade, o ktoré sa navýšila suma trov konania, konkrétne o sumu 32,63 eura (19,56 + 7,63 + 5,44 eura). Navrhovateľ mal za to, že táto časť nepatrí do priznaných trov konania, nakoľko nie je špecifikované, kedy sa porada uskutočnila a nie je z nej zrejmé, či sa porada uskutočnila pred alebo po späťvzatí žalobného návrhu. Podľa odporcu je nárok na náhradu trov konania v tejto

časti nepreskúmateľný. Preto navrhoval, aby bolo napadnuté uznesenie zmenené v tejto časti tak, že sa odporcovi priznávajú trovy konania v sume 154,58 eura.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 17.04.2012, v ktorom poukázal na skutočnosť, že v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, sa advokátovi neustanovuje povinnosť predkladať súdu písomné potvrdenie o tom, že rokoval s klientom. Napriek tomu odporca uviedol, že dňa 16.01.2012 sa uskutočnila porada advokáta s klientom v zmysle § 14 ods. 4 písm. a/ vyhlášky, a to z dôvodu prejednávania rozhodných skutočností, ktoré v zmysle prejednávacej zásady a zásady hospodárnosti konania mali v úmysle vykonať v samotnom konaní pred súdom. Ďalej poznamenal, že súčasťou práva na spravodlivý proces je vytvorenie priestoru na to, aby účastník konania mohol účinne uplatňovať námietky a argumenty, ktoré sú spôsobilé konanie ovplyvniť.

Na tomto základe potom navrhoval, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie v súlade s § 219 O.s.p. v plnom rozsahu bez nariadenia pojednávania potvrdil. Súčasne žiadal, aby odvolací súd v súlade s § 224 O.s.p. a § 14 ods. 1 písm. a/, b/ a ods. 4 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov zaviazal navrhovateľa na úhradu trov prvostupňového konania vo výške 187,21 eura a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 79,59 eura, spolu teda vo výške 266,80 eura na účet právneho zástupcu spoločnosti SP & R s.r.o..

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201 ods. 1 O.s.p., § 204 ods.1 O.s.p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Odvolací súd predovšetkým poznamenáva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v časti týkajúcej sa trov konania je nezrozumiteľné a v rozpore s výrokom o trovách konania. Súd prvého stupňa totiž v predmetnom odôvodnení uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a podľa § 146 ods. 2 O.s.p. rozhodol o vrátení súdneho poplatku. Odhliadnuc od skutočnosti, že odvolaním napadnuté uznesenie výrok o vrátení súdneho poplatku neobsahuje, pričom súdny poplatok v tomto konaní ani nebol zaplatený, odvolací súd konštatuje, že § 146 ods. 2 O.s.p., na ktoré súd prvého stupňa poukázal v odôvodnení svojho rozhodnutia, otázku vrátenia súdneho poplatku nerieši, ale upravuje povinnosť na náhradu trov konania toho z účastníkov, ktorý zavinil zastavenie konania.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Práve citované ustanovenie vo svojej prvej vete je z hľadiska rozhodovania o trovách konania a v kontexte prejednávaného prípadu plne aplikovateľné na vzniknutú procesnú situáciu a nie § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., ktorého použitie ani nemá oporu vo výroku napadnutého uznesenia o trovách konania, nakoľko v zmysle dikcie tohto ustanovenia, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

V prejednáwanej právnej veci je z obsahu spisu nesporné, že písomným podaním zo dňa 27.01.2012, doručeným súdu prvého stupňa toho istého dňa, vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Z procesného hľadiska teda zavinil, že konanie muselo byť zastavené bez toho, že by sa tak stalo pričinením odporcu, ktorému tak vzniklo právo na náhradu trov konania v súlade s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Z vecnej stránky tak súd prvého stupňa síce správne rozhodol o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi trovy konania, avšak pochybil v tom smere, že odporcovi priznal právo aj na náhradu trov právneho zastúpenia spočívajúcich v odmene za úkon právnej služby týkajúci sa ďalšej porady advokáta/právneho zástupcu s klientom [§ 14 ods. 4 písm. a/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov - ďalej len „vyhláška“] a náhrady výdavkov k nemu sa vzťahujúcich. Odporca totiž uskutočnenie tejto porady do rozhodnutia prvostupňového súdu nijakým spôsobom nepreukázal.

Je síce možné dať za pravdu tvrdeniu odporcu, v zmysle ktorého mu vyhláška neustanovuje povinnosť preukazovať uskutočnenie porady, táto povinnosť však pre neho vyplýva z právneho predpisu vyššej právnej sily ako vyhláška, a to priamo z Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Výklad citovaného ustanovenia sa nemôže obmedziť len na povinnosť účastníka preukázať svoje tvrdenie vzťahujúce sa k meritu veci, ale dôkazná povinnosť predpokladaná v rámci tohto ustanovenia sa vzťahuje na akékoľvek právne relevantné tvrdenie účastníka konania vrátane tvrdenia o vzniknutých trovách konania, medzi ktoré v zmysle § 137 O.s.p. patria aj trovy právneho zastúpenia. Ak teda úkon právnej služby, ktorého vyúčtovanie bolo súdu predložené, nevplýva z obsahu spisu a jeho vykonanie nebolo súdu hodnoverným spôsobom preukázané, nemožno na úhradu takýchto trov zaviazvať druhého účastníka konania, ktorému inak svedčí povinnosť na náhradu trov konania.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje tiež na to, že v odvolacom konaní už nie je možné sanovať skutočnosť, že zo strany účastníka konania, zaťaženého dôkazným bremenom viažucim sa k tvrdeniu o trovách konania a ich výške, nebol niektorý z úkonov právnej služby preukázaný. Takémuto postupu bráni dikcia § 154 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p., ktoré upravuje primerané použitie ustanovení o rozsudku na rozhodnutie formou uznesenia, ak Občiansky súdny poriadok neustanovuje inak. Rovnako § 213 ods. 1 O.s.p. nepripúšťa, aby odvolací súd prihliadal na iný skutkový stav, ako bol zistený v konaní pred súdom prvého stupňa, s výnimkami predpokladanými v § 213 ods. 2 až 7 O.s.p., ktoré však v predmetnej právnej veci nie sú dané.

Aj keď teda odporca odvolaciemu súdu doložil potvrdenie o vykonaní právnej porady s klientom dňa 16.01.2012 ako uskutočneného úkonu právnej služby podľa § 14 ods. 4 písm. a/ vyhlášky, nemožno v danom prípade nazerať na takéto potvrdenie ako na dôkaz, ktorý by účastník konania nemohol bez vlastnej viny označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa [§ 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p.]. Z tohto dôvodu odvolací súd na takto predložený dôkaz neprihliadal.

Na základe skutkového stavu, ktorého existencia bola známa do vydania prvostupňového rozhodnutia, bolo potrebné odvolaniu navrhovateľa vyhovieť a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi trovy konania iba vo výške 154,58 eura.

Toto rozhodnutie boli prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.